

Beïnvloeding vanuit gene zijde

Hoe een overleden patissier Mariska overgewicht bezorgde

Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele-den Boer geeft een fraai voorbeeld uit haar praktijk. Hoe de ziel van een overleden jongeman contact maakt met een vrouw uit de wereld van de levenden. Ze merkt hem niet op, maar heeft wel last van hem. Ongewild beïnvloedt hij haar gedrag, kledingkeuze en lichaamsgewicht. Totdat hij contact heeft!

Tekst: Marianne Notschaele-den Boer

Mariska (*) was eind dertig en werkte als beginnend therapeute in de alternatieve sector. Ze kwam bij me voor sessies regressie-therapie. Vanuit haar basisangst om 'het niet goed te doen', was ze als zelfstandig therapeute overdreven aardig richting haar cliënten. Persoonlijke grenzen aangeven vond ze lastig. Meer dan eens kwam het voor, dat ze uit eigen beweging in haar vrije avonduren of in het weekend cliënten nabelde om te vragen hoe het met hen ging. Zulke belangstellende telefoongesprekken mondden vaak uit in gratis vervolgetherapie, waar cliënten gretig - en dankbaar, dat moet gezegd - gebruik van maakten. Mariska gaf veel tijd en energie weg zonder daarvoor een vergoeding te ontvangen. Eén keer is niet erg, twee keer ook niet, maar het gebeurde echt iedere week en ieder weekend. Mariska wilde alles zó graag goed doen! Toch begon ze te twijfelen of ze wel therapeut had moeten worden, want ze werd doodmoe van alle hulp die ze alsmaar aan anderen bleef aanbieden. Uit onzekerheid deed ze zich, naar de buitenwereld toe, sterker voor dan ze was. Mariska hanteerde de gebruikelijke trucjes. Ze bracht een dikke laag foundation en make-up aan, om haar ware gezicht te verbergen. Spoot kwistig met haar lievelingsparfum. De geur van patchoeli hing zwaar om haar heen, als extra energetisch beschermingslaagje. Kleding, schoenen, alles wat ze droeg, was

tien kilo zwaarder. Ze droeg een lange, versleten flodderrok in Ibiza-stijl. Met grote vetvlekken. Op het vergeelde witte T-shirt dat ze aan had getrokken, prijken schreeuwerige plakletters op borsthoogte. En verfspetters. Waar was de parfumwolk, de zorgvuldig geklede en gekapte Mariska gebleven? Ineens begon de lamp aan het plafond van mijn praktijk te knipperen als een discobol. Ah, Mariska was niet alleen! Ze had energie van iets of iemand bij zich, die medeverantwoordelijk was voor deze rare transformatie. Had ze een dode op sleeptouw? Energie bij zich van een aangehechte overledene? Zonder dat ze dat zelf wist? "Ik weet niet wat er met me aan de hand is, maar ik ben niet langer mezelf", begon Mariska. "Sorry dat ik te laat ben. Ik heb gevaarlijk hard gereden in mijn auto om hier nog op tijd te zijn. De laatste weken ben ik zo gehaast. Overal waar ik een afspraak heb, kom ik te laat." Het lamplicht aan het plafond knipperde er lustig op los. Ik keek omhoog. Zag daar een gelige energiewolk hangen, die voor mij mannelijk aanvoelde. Een entiteit, de ziel van een overleden man, bewoog zich heen en weer tussen het plafond en Mariska's aura. "Hoe komt het, dat je je zo ineens heel anders kleedt?", vroeg ik haar. "Nu je het zegt! Ik heb maar wat aangetrokken vanochtend. Ik had zoveel haast. Snel heb ik een rok en T-shirt gepakt van een stapel kleding die onderin mijn kast lag. Oude klus- en verfkleren. Ik moest iets hebben dat me paste, want ik ben kilo's aangekomen in korte tijd." "Heb je meer veranderingen bij jezelf opgemerkt?"

*'Contacten met zielen
kunnen je geestelijk
verrijken, maar in een
enkel geval ook lichamelijk
verzwaren'*

tot in de puntjes verzorgd. Haar stem was zacht en neutraal. Niemand die aanstoot kon nemen aan hoe ze eruitzag, hoe ze zich gedroeg of sprak. Mariska was een gevoelige, lieve vrouw en een attente en behulpzame therapeute.

Discobol

Bij de vierde sessie liep ze gehaast mijn praktijkruimte binnen. Verbaasd keek ik op naar een gestreste Mariska. Ze zag er totaal anders uit dan de voorgaande keren. Kastanjebruine haren hingen slordig los op haar schouders. Ze was dikker geworden, zag er slonzig uit. Voor iemand als zij, die voorheen erg op uiterlijk en slanke lijn lette, vond ik dat vreemd. Vergeleken met de laatste keer dat ik haar zag, schatte ik haar

Geen rem

Mariska: "Ik leen steeds vaker de sportwagen van mijn man om overal naartoe te rijden. Ik durf zomaar opeens keihard te rijden, zelfs 's avonds laat, op onverlichte wegen. Ik had veel avondafspraken en wilde op tijd komen. En ik ben heel veel gaan koken en bakken. Ik eet me ongans aan van alles en nog wat. Bonbons, koekjes, gebakjes, cake, taart. Maar ook gegrild vlees met saus schuif ik met gemak naar binnen. Ik lust plotseling alles, terwijl ik van huis uit vegetariër ben. Ik ben kilo's aangekomen! Net of er geen rem meer op me zit." "Heb je toevallig kortgeleden een overlijden meegemaakt in je familie- of kennissenkring?" "Nee, hoezo? Of, wacht even. Een zoon van een cliënte van me, hij overleed volkomen onverwacht. Vreselijk, hij is verongelukt in zijn auto. Hij was net twintig. Zijn moeder kwam voor een sessie bij me, ze wilde zo graag contact met hem maken. Weten of er leven na de dood is." Aha, dacht ik, dát is de zielsenergie die om Mariska heen hangt. Het knipperen van de plafondlamp stopte. 'Hij' werd eindelijk gezien, door mij. Mariska had 'm nog steeds niet in de gaten. Met een aanloopje, om die boodschap niet te cru over te brengen, begon ik uit te leggen dat zielen na het sterven hun lichaam verlaten. Dat de ene ziel omhooggaat naar het Licht, de andere ziels(energie) op een bepaalde plek blijft hangen, en dat weer andere zielen op zoek gaan naar nog levende personen. Mensen die abrupt sterven, willen na het verlaten van hun dode lichaam nog weleens een laatste bericht of groet overbrengen aan nog in leven zijnde >

*'Ik eet me ongens aan van alles
en nog wat: bonbons, koekjes,
gebakjes, cake, taart...'*

relaties of familieleden. Als direct contact leggen met hen niet lukt, zoeken ze in die buurt verder totdat ze een geschikte persoon, bijvoorbeeld een paranormaal gevoelige, vinden met wie ze wel kunnen communiceren. Ik wist niet in hoeverre sensitieve Mariska van die mogelijkheid op de hoogte was. "Wat weet je over die overleden zoon van jouw cliënte? Hij was begin twintig zei je, en hij verongelukte in een auto. Hoe is dat gebeurd?"

Mediumschap

Mariska: "Hij werkte als patissier in een bakkerij. 's Avonds laat reed hij naar huis, in een snelle tweedehands cabrio. Hij vloog uit de bocht, crashte en overleed. Zijn moeder had zo'n verdriet! Aan mij vroeg ze of en hoe ze met haar overleden zoon in contact kon komen." "Is dat gelukt?" "Nee, we hebben het geprobeerd via een visualisatie, maar hij kwam niet door. Ik ben geen medium, ook al wilde ik haar graag helpen." "Mariska, deze verongelukte jongeman is wel degelijk doorgekomen, hij is op dit moment zelfs bij je. Tijdens die visualisatiesessie met zijn moeder heb je zó goed contact met hem gemaakt, dat hij met zijn zielsenergie naar jullie is toegekomen en in jouw energieveld/aura belandde. Sindsdien is hij dichterbij dan je denkt, ook al lukte het hem toen niet om met zijn moeder in gesprek te raken." Geschrokken sloeg Mariska een hand voor haar mond. De plafondlamp

flitste als een dolle. Pas nadat ik samen met haar contact legde met de zielsenergie van de overleden banketbakker en we met hem 'communiceerden', hield het geknipper van het lamplicht op. We kregen nog een mooi bericht door, bestemd voor zijn moeder. Die boodschap kon Mariska op een later tijdstip overbrengen als ze haar cliënte weer zou spreken. Tenslotte liet de ziel van de overleden jongeman Mariska's aura los en vertrok naar lichtere sferen. Enigszins ontdaan begon ze te giechelen. "O-oh", zei ze, "daarom hield ik plots zo van gebakjes en bonbons. Hij was patissier! Hij wilde mijn aandacht trekken, spoorde me aan dingen te doen en te eten waar hij van hield."

Dik door entiteitenbezoek?

"Ja", zei ik, "Je nam een beetje van zijn persoonlijkheid, zijn zielsenergie over. Nam deels zijn identiteit aan. Kijk naar wat je aan hebt. Je draagt werkkleding met vetvlekken erop. Op jouw T-shirt staan letters. Ze vormen notabene een jongensnaam. De laatste tijd race jij in de auto van je partner, net zoals hij in zijn cabrio. Wat ben ik blij, dat jij nog niet uit de bocht bent gevlogen! Op het naar binnen werken van veel eten zat geen rem, zei je. De jongeman kon niet meer op tijd remmen in zijn auto, maar jij kunt wel degelijk ongewenste energetische contacten beëindigen. Jij bent de baas over je eigen lichaam, niet een ander, al helemaal geen dolende ziel."

De keer daarna dat ik Mariska zag om aan haar therapietraject te werken, vervolgden we samen haar pad, bespra-

ken haar persoonlijke problematiek. Ze leerde beter persoonlijke en energetische grenzen stellen, dat ze 'goed genoeg was zoals ze was en deed', en dat ze als therapeute haar vak uitstekend uitoefende. Ze mocht gerust een tandje minder behulpzaam zijn naar haar cliënten toe. De extra kilo's, ingegeven door de tijdelijk aangehechte zielsenergie van de dode patissier, verdwenen in rap tempo. Evenals haar kortdurende overdreven behoefte aan zoetigheid en om alles te eten wat op tafel kwam. Het mediumschap, communiceren met overledenen, liet ze voortaan over aan andere collega's. Ze maakte een groeispurt, maar niet meer in lichaamsomvang.

Zielsenergieën vanuit het hiernamaals kunnen (ook ongemerkt) levende personen beïnvloeden. Ik denk nog weleens aan 'de dode banketbakker' bij het zien van paranormaalgevoeligen en mediums die onnodig veel lichaamskilo's met zich meedragen. Ongetwijfeld houden deze mensen van veel en lekker eten, maar lang niet altijd zijn ze zich bewust van ongenode energiegasten en -lifters, die zich in en om hun aura ophouden. Contacten met zielen uit het dodenrijk kunnen je geestelijk verrijken, maar in een enkel geval ook lichamelijk verzwaren.

(*) Om herkenning te voorkomen zijn sommige beschreven situaties licht aangepast. 'Mariska' (niet haar echte naam) gaf enkele jaren geleden al toestemming om over deze bijzondere gebeurtenis een verhaal te schrijven. Het is er nu pas van gekomen. •

*'De extra kilo's, ingegeven
door de tijdelijk
aangehechte zielsenergie,
verdwenen in rap tempo'*

